

АНКЕТА
учасника обласного конкурсу
"Класний керівник року"
серед професійно-технічних навчальних закладів

- Прізвище, ім'я, по батькові КОЗИРЯЦЬКА ВІКТОРІЯ ПЕТРІВНА
1. Дата і місце народження 13 лютого 1969р., смт. Томаківка
2. Місце проживання смт. Томаківка
телефон, e-mail 0683382650, vikmarten@mail.ru
3. Паспортні дані (серія, номер, ким і коли виданий, адреса місця реєстрації) АО 021466 Томаківським РВ ГУМВС України в Дніпропетровській області, 17 лютого 2012 року, смт. Томаківка, вул. Комунальна 6/10
4. Які навчальні заклади Ви закінчили, у якому році, спеціальність за дипломом ДДУ, 1992 р., викладач німецької мови та літератури
4. Місце роботи (повна назва, телефон) Томаківський професійний аграрний ліцей
5. Стаж роботи: загальний
у тому числі педагогічний 24 роки
8. Кваліфікаційна категорія вища
9. Звання _____
10. Державні нагороди, відзнаки(обов'язково вказати рік нагородження)
11. Група, у якій Ви є класним керівником № 12
12. Мова викладання українська, англійська
13. Проблема (тема), над якою працюєте Формування особистості через учнівський колектив
14. Інноваційні форми роботи та технології, що використовуються
проекти, тренінги, КТС
15. Ваше педагогічне кредо Не вести дітей за собою, а навчити їх самотійно вести себе по життю

Опис педагогічного досвіду

Україна з її прагненням стати повноправним членом європейської спільноти передбачає всебічне утвердження в суспільстві та індивідуальному бутті цивілізованих норм життя на основі загальнолюдських цінностей та духовних, моральних і культурних засад життя українського народу. Тому мета сучасного освітнього процесу — не тільки сформувати необхідні компетенції, надати ґрунтовні знання з різних предметів, а й формувати громадянина, патріота, інтелектуально розвинену, духовно і морально зрілу особистість, готову протистояти викликам глобалізації життя.

У виховній роботі зі своїми учнями я керуюся основоположними цілями Конституцією України, Концепцією національно-патріотичного виховання, Законами України "Про загальну середню освіту", «Про профтехосвіту», нормативними документами, наказами, розпорядженнями Президента України, Міністерства освіти та науки.

Враховуючи сучасну геополітичну ситуацію, яка вимагає максимально можливої соціалізації молодого покоління, передбачаю психолого-педагогічне обґрунтування змісту і методів навчально-виховного процесу, спрямованого саме на розвиток особистості учнів.

Майстерність і мистецтво виховання всебічно розвиненої особистості, - писав видатний педагог В.О. Сухомлинський, полягає в умінні педагога і відкрити буквально перед кожним, отже, й перед найпосереднішим найважчим вихованцем ті сфери розвитку його духу, де він може досягти вершини, виявити себе, заявити про своє «Я», черпати сили з джерела людської гідності, почувати себе не обділеним, а духовно багатим. На мою думку, класний керівник – це не робота, це – покликання. Маючи ненормований і не прогнозований день, напружене і складне життя, як і саме виховання, класний керівник завжди в центрі уваги, учні звертаються саме до нього зі всіма труднощами і розчаруваннями, запитують поради і

довіряють свої таємниці. І коли ти з класом досягнеш такого взаємопорозуміння - ти отримуєш задоволення від своєї професії. Якість виховного процесу, його результати певною мірою залежать від педагога, його теоретичної підготовки, педагогічної та методичної майстерності.

Моє завдання – створення системи дружніх стосунків у колективі учнів, так діяти, щоб підліток сам відкривав свої потенціальні можливості, виховання такого почуття патріотизму, коли любов до рідного краю прищеплюється, а не нав'язується і зростає щаслива особистість, яка зробить щасливим суспільство.

Провідними орієнтирами моєї діяльності є:

- забезпечення таких умов для розвитку кожної дитини, за яких її життя стало шедевром власної творчості;
- глибоке усвідомлення унікальності кожної дитини;
- беззаперечне розуміння важливості всього, що відбувається в душі вихованців; щире прагнення допомогти становленню кожної особистості;
- створювати умови для збереження та зміцнення здоров'я;
- допомагати учням та їх батькам знаходити шлях до серця один одного, не губити душевний контакт та віру у близьких людей;

стимулювати зацікавленість до розвитку творчих, інтелектуальних та фізичних можливостей та здібностей у кожному вихованці.

Виховна діяльність класного керівника є важливою і відповідальною, тому намагаюсь проводити виховні години в атмосфері добра, взаємодопомоги, взаємоповаги, доброзичливості, толерантності.

У роботі з вихованцями застосовую активні та інтерактивні методи виховання, технологію педагогічної підтримки та партнерства, що дає позитивні результати, бесіди на морально – етичні теми, тренінги, тестування, вікторини, усні журнали, ділові ігри, «метод проектів», який дає

можливість формувати життєві компоненти, твору особистість, пробуджує і розвиває в дитині талант, дає можливість осмислити, застосувати свої знання, реалізує їх соціальні потреби, формує мотивацію до навчання. При цьому враховую психічні та фізіологічні особливості своїх учнів. Тренінгові заняття, проектні технології створюють унікальні передумови для розвитку ключових компетенцій і самостійності вихованців, стимулюють їхню природну допитливість й творчий розвиток.

Виховати можна лише в дії. Тому я вважаю, що справжня суть

виховної роботи полягає зовсім не у наших розмовах з дитиною, а в організації життя дитини. Виходячи з цього твердження, моделлю виховної системи має стати: «Творчість. Лідерство. Компетентність. Успіх.»

У виховній системі ліцею засобом розвитку особистості, її життєвої компетентності є діяльність (пізнавальна, перетворююча, комунікативна, ціннісно-орієнтаційна, краєзнавча, екологічна, художня, соціальна тощо).

Діяльність треба розглядати як активність, спрямовану на досягнення особистісно або громадянсько значущого результату.

Виховний процес, спираючись на здібності, інтереси, ціннісні орієнтири та суб'єктивний досвід учня дає йому змогу реалізувати себе в різних сферах творчої діяльності. При цьому забезпечується пріоритетність індивідуальності, самоцінності, самобутності дитини як активного носія суб'єктивного досвіду. Розвиток обдарованих учнів відбувається в індивідуальному темпі, на основі добровільності. Свобода вибору занять по душі позитивно позначається на характері самореалізації в майбутньому.

Організація творчої діяльності на принципах добровільності сприяє створенню психолого-педагогічних умов для вільного самовизначення й самоствердження кожного вихованця, як найповнішого розкриття внутрішніх резервів. Адже найбільш плідний розвиток підлітків базується на

їх свідомих, добровільних діях у межах внутрішньої свободи, вільного вибору у сфері особистісно-індивідуального самовияву.

Можливості творчого розвитку і саморозвитку учня не обмежуються навчанням. Чим раніше вони залучаються до практичної творчості, яка їх цікавить і хвилює, тим глибше вони розуміють життя й духовний зміст майбутньої трудової діяльності, що веде до більш усвідомленого вияву ними активного ставлення до реалізації себе як особистості.

Однією з важливих функцій класного керівника є стимулювання позитивної мотивації, на які слід спиратися, полягають у:

- забезпеченні привабливого творчого характеру діяльності;
- у чіткому визначенні мети і кінцевих результатів роботи, способів її оцінювання;
- залучення вихованців у процес планування мети її поточних завдань творчого об'єднання;
- повазі, довірі, визнанні й подяці за досягнуті результати;
- наданні права самостійно приймати рішення.

Основою саморозвитку і самореалізації є її прагнення до вищих досягнень, успіху, вдосконалення, активна життєва позиція, позитивне мислення, віра у свої можливості.

Така діяльність ґрунтується на взаємодії й діалозі педагога з учнями, що забезпечує найбільшу сприйнятливість, відкритість до впливу один на одного. Ця діяльність повинна не нав'язувати учням певних цінностей, а давати кожній дитині свободу волевиявлення, змогу самій вирішувати, в чому полягає сенс життя і людяне ставлення до оточення. Такий процес сприяє самоактуалізації, самовизначенню, самореалізації вихованця, набуттю ним соціального досвіду, його духовного розвитку.

Головна мета виховної системи за реалізації методу проектів є: створення сприятливих умов для повноцінного морального, психологічного, духовного, фізичного розвитку дітей, становлення творчої особистості, здатної до продуктивної праці у динамічному світі.

Основними завданнями виховної системи є:

- різнобічний розвиток індивідуальності учня на основі виявлення його задатків і здібностей, задоволення інтересів і потреб;
- збереження і зміцнення морального, фізичного і психічного здоров'я вихованців;
- виховання підлітків як громадянина країни, національно свідомої, вільної, демократичної, життєво і соціально компетентної, здатної здійснювати самостійний вибір і приймати відповідні рішення в різних життєвих ситуаціях;
- пошук, розвиток, підтримка здібних, обдарованих і талановитих дітей;
- організація дозвілля вихованців, пошук його нових форм;
- розвиток дитячого самоврядування як осередків самореалізації громадянського виховання.

Таким чином, ліцей – це простір життя підлітків: тут вони не готуються до життя, а повноцінно живуть. І тому вся діяльність закладу повинна бути направлена на те, щоб сприяти становленню особистості як творця і проектувальника особистого життя.

Навчання в нашому навчальному закладі здійснюється за трьома рівнями:

1 – початковий. Це творчі об'єднання загально розвивального спрямування, що сприяють виявленню здібностей дітей, розвитку їхнього інтересу до творчої справи. Тут головним завданням є створити умови для вибору гуртка, секції тощо.

2 – основний. Це творчі об'єднання, які розвивають стійкі інтереси дітей, дають їм додаткові знання, сприяють формуванню нових умінь та навичок, задовольняють потреби обраної професії.

3 – вищий. Це творчі об'єднання для розвитку здібностей обдарованих дітей відповідно до їхніх нахилів і задатків.

Таким чином, зміст виховання в ліцеї передбачає якнайширшу проектну діяльність: індивідуальну, групову та колективну з одного боку; тематичну та професійно спрямовану – з іншого.

Плідним наслідком діяльності педагогічного та учнівського колективів стала реалізація проектів «Учнівське самоврядування», «Творчий потенціал лідерів в інтересах однолітків», «Зроби крок у світ твоїх прав», «Ми за здоровий спосіб життя», «До джерел духовності». Хотілося, щоб активізувалася робота в проекті «Лідер в інформаційному суспільстві».

Сьогодні складові в роботі класного керівника повинні бути зорієнтовані на вироблення вміння організувати педагогічну взаємодію, спрямовану на:

1. Розвиток особистості, її життєвої компетентності. Для цього необхідно базуватись на сучасних технологіях виховання: тренінгових, проектних, інформаційних.
2. Перевагу треба надавати інтерактивним методам роботи: проблемним дискусіям, діловим іграм, тренінгам, аналізу педагогічних ситуацій.
3. Значною мірою успішний розвиток виховання обумовлений активною співпрацею з органами учнівського самоврядування.
4. Участь у різних проектах роботи ліцею є базою для соціального тренінгу в реальному житті.

Важливою характеристикою виховання є відкритість. Для виховного процесу це означає можливість соціальних контактів, їх мобільність. Наявність такої можливості сприяє формуванню в учнів почуття перспективи, виступає потужним мотивом виховної, соціально значущої діяльності.

Така робота перетворює наш заклад на велику сім'ю, де панує радість, творчість, пошук.

У своїй виховній роботі активно використовую і такий важливий орган учнівського самоврядування, як збори групи.

Учнівські збори групи можуть стосуватися найрізноманітніших аспектів життя колективу. Найчастіше ми присвячуємо їх питанням повсякденного життя: організації допомоги кому-небудь із учнів, обговоренню заходів щодо поліпшення успішності та зміцнення дисципліни, підготовці до культурно-масового заходу, випуску журналів, стіннівок, підсумкам навчальних занять за семестр або рік та ін. Особливо важливими є збори, присвячені

хвилюючим питанням сучасності, визначним історичним подіям, досягненням у галузі державотворення, питанням морального виховання.

Звісно, в усіх випадках слід зважати на підготовленість і розвиток учнів, тому я завжди слідкую, щоб питання, які розглядаються на зборах, були близькі, зрозумілі, цікаві. Періодичність проведення зборів залежить від конкретних умов роботи групи.

Через діюче самоврядування учні мають можливість розвивати свої організаторські здібності, почуття відповідальності, ініціативи.

Від діяльності класного керівника у загальній мірі залежить організованість та життєдіяльність учнівського колективу, формування національної самосвідомості, виховання, освіченої фізично здорової особистості із сформованими загальнолюдськими моральними цінностями. Новий підхід до виховання — методика КТС. В її основі лежать принципи, які дають змогу творчо підійти до проблем виховання дітей у сучасному навчальному закладі. Вже багато років використовується ця методика в моїй роботі. Головна мета цієї методики: виховати суспільно-активну творчу особистість, яка здатна примножити суспільну культуру, зробити внесок в побудову правового демократичного суспільства. Колективна творча справа спільний пошук кращих рішень життєво важливих задач, тому що твориться спільно — учнями і класним керівником виконується, організовується, задумується, вирішується, оцінюється. В кожній КТС вирішується цілий ряд педагогічних завдань, відбувається розвиток колективістських, демократичних основ життя, самостійності та ініціативи учнів, самоуправління, активного відношення до оточуючого середовища. Завдання класного керівника вбачаються у тому, щоб спрямувати КТС на збагачення колективу і особистості соціально цінним досвідом, на удосконалення кращих людських здібностей, потреб і відносин. Основні положення колективного творчого виховання:

- діалог всіх точок зору;
- повага до особистості дитини, унікальності її позиції в світі;

- колективна діяльність як засіб створення сильного творчого поля;
- використання феномена групового впливу на індивідуальні здібності особистості;
- створення умов для виявлення і формування основних рис творчої діяльності.

Взагалі, колективні творчі справи — це соціальна творчість, спрямована на служіння народу, Батьківщині. Головне — навчити підлітків піклуватися про себе, про товариша, про свій колектив, про близьких та далеких людей в конкретних практичних соціальних ситуаціях. Розвиваючий зміст такої методики в переході від близьких до середніх, а потім до далеких цільових перспектив. Для цього створюються вільні групи (тимчасово), у яких учень відчуває себе спокійно, не відчуває підкорення викладачу. Робота розпочинається з планування роботи на новий навчальний рік. Актив групи збирає пропозиції від учнів групи. Обираються, обговорюються основні ключові творчі справи на цілий рік. Робота планується по періодах. Обов'язково підводяться підсумки кожної ключової справи. У цій роботі застосовуються різні види колективних творчих справ.

1. Суспільно-політичні, усні журнали, місто веселих майстрів, святковий сюрприз, жива газета, прес-конференція, круглий стіл, мітинг.
2. Пізнавальні: естафета улюблених занять, турнір-вікторина, КВК, Що? Де? Коли?, виставка творчості, турнір знавців.
3. Трудові: трудові десанти, операції, робота юних тимурівців, трудові рейди, суботники.
4. Спортивно-туристичні: «Веселі старти», «Козацькі розваги», спортивні ігри, походи, екскурсії.
5. Художні: поетична свічка, конкурс пісень, загадок, музичний КВК, концерт-ромашка, «Фестивальний дивограй профтехосвіти».
6. Організаційні: збір, свято, колективне планування, робота, збір-вогник, лінійка з творчими рапортами. На підготовчому етапі КТС викладач

допомагає учням у виборі теми і напрямку справи. Проте треба робити це так, щоб ініціатива йшла від самих учнів: слід вислуховувати їхні пропозиції, вибрати якусь одну. Класний керівник на рівні з дітьми бере участь в обговоренні, пропонує свої варіанти.

Друга стадія. Вибирається рада справи, куди входить класний керівник. Опрацьовується вибраний варіант. Викладач допомагає учням врахувати місцеві умови, розподіляє доручення, спрямовує справу на розвиток в учнів творчого пошуку. Краще за все якщо думка дорослого буде ніби розвитком того, що придумали діти. Важливо вчити учнів відноситися до своєї роботи як до частини загальної справи, як до турботи про колектив, про його честь. З цих позицій треба вести контроль за підготовкою справи, ставити вимоги, давати оцінку діям кожного і всіх разом. Готуючись до справи, слід намічати систему своїх власних дій, піклуючись перш за все про те, щоб забезпечити активну участь кожного вихованця в колективній справі. На третій стадії відбувається колективна підготовка справи. Тут викладач разом із керівним органом уточнює, конкретизує план його підготовки і правила проведення, потім безпосередньо організовує виконання цього плану. Класний керівник повинен спрямувати увагу на заохочення ініціативи кожного учасника.

Коли В. О. Сухомлинського запитали, що було головним у його житті, - він відповів: «Любов до дітей!»

Учень – не пасивний об'єкт, суб'єкт навчання – головна діюча фігура всього навчально–виховного процесу.